

VIII

29

adtempla gentiliū solebant deferri.
aut a satiris nom̄ tractum qui multa
habent ea quę puuolentiā dicuntur.
Quidā aut̄ poete theologi dicti sunt.
quō dedūs carmina faciebant. Officiū
aut̄ poete ē in eo. ē. ut ea quę uere gesta sunt
malas species obliquis figuratiōib; cum
decorē aliquo conuersa transducunt.
Vnde ilucanus ideo in numero poetarū
n̄ ponitur. q̄ uidetur historias cōposu-
isse n̄ poema. Apud poetās aut̄ tres
caracteres ēē dicendi. Vnū in quotantū
poeta loquitur. ut ē in libris uirgili ge-
orgicorum. Aliū dramaticū in quo
nūq̄m poeta loquitur. ut ē in comedis
tragediis. Tertium mixtū. ut eneidōs.
Nam poeta illic. introducte p̄sonę lo-
quitur. De sibillis. / viii

Sibille GENERALITER DICUNTUR
om̄s femine uates. lingua gręca.
Nam fīos colico sermone deus. be-
len gręci mentē nunciant. quāsi d.

aut̄ erithrea. quia in eadem insula eius
inuenta sunt carmina. Sexta samia quę
phoemonot̄ dicta ē a samo insula. unde
fuit cognominata. Septima cumana no-
mine emat̄ea quę nouem libros attulit
tarquinio prisco. in quib; erant conscripta
romana decreta. ipsa ē icamea. De qua
uirḡis. Vltima cimei uenit iā carminis
etas. Dicta cumana a ciuitate cumas quę
ē in campania. cui sepulchrum in sicilia
adhuc manet. Octaua ellefponia in
agro troiano nata. quę scribitur solonis
iciri fuisse temporibus. Hona frigia.
quę uaticinata ē ancire. Decim̄ tiburti
nomine albunea. Quarū omniū carmina
offeruntur. in quib; de dō. et de xp̄o. et gen-
tib; multa scripsisse manifestissime com-
platur. Celebrior aut̄ erat int̄ ceteras.
si nobilior erithrea phibetur.

De magis. / viii.

MAGORV PRIMVS ZOROASTRE

IX

Lamas

IX

84.

& immanes. ut parcas. ut eumenidas.
 Laruas ex hominibus factos demones
 aiunt. qui meriti mali fuerunt. Quarū
 natura ēē dicitur terrere paruulos. &
 mangulas garrere tenebrosis. Lamas
 quas fabule tradunt infantes corripe
 re ac laniare solitas. alaniando specia
 liter dictas. Pilosi qui grēce panthe. la
 tine incubi appellantur. seu inui ad
 ineundo passim cum animalibus. Vnde
 & incubidicuntur ab incubendo. hoc ē
 stuprando. Sepe enī impii existunt
 etiā mulieribus. & earum pagunt concu
 bitū. quos demones galli dusios uocant.
 quia assidue hanc pagunt immunditiā.
 Quem autē uulgo incubonē uocant.
 hunc romani faunum uicariū dicunt.
 Ad quē oratius dicit. Faune nympharū
 fugientium amator p. meos fines. & a
 prica rura lenis incedas Incipit liber IX.
 INGVARYA DIVERSITAS 91
 exord.

& ppter obscuritatē scārum scripturarum
 harum trium linguarū cognitio necessa
 ria ē. ut ad alteram recurratur dū siquā
 dubitationem nominis & intēptationis
 sermo unius lingue attulerit. Greca autē
 lingua inceteris gentium clarior habet.
 Est enī & latinis & omib. linguis sonantior.
 cuius uarietas in quinque partibus discerni
 tur. Quarū prima dicitur coenodo. id ē
 mixta seu communis. qua omēs utuntur.
 Secunda attica uidelicet atheniensis.
 qua usi sunt omēs greci auctores. Tertia
 dorica quā habent egypti & siri. Quar
 ta lonica. Quinta colica. qua colistas
 locutos dixerunt. Et sunt in obseruatio
 ne grecę lingue eiusmodi certa discer
 mina. Sermo enī eorū ita ē dispositus.
 Latinas autē linguas quatuor ēē quidā
 dixerunt. id ē. priscam. latinā. romanā.
 mixtam. Prisca ē qua uetustissimi italie
 sub iano & saturno sunt.